

Sam inviterer Emma

Av Noelle Barrus

(Basert på en sann historie)

Sam presset seg gjennom døren inn til restauranten. Magen hans rumlet. Han var så sulten! Denne restauranten laget den beste friterte kyllingen noensinne. Familien hans kom ofte hit etter fotballtrening.

Sam og mamma gikk til disken for å bestille. "Hei, Emma!" sa Sam. Emma var favorittservitøren deres. Hun var alltid vennlig og hyggelig.

"Hvordan gikk det på fotballtreningen?" spurte Emma, med et stort smil.

"Det var kjempebra. Vi kommer til å vinne vår neste kamp!" sa Sam.

"Du må fortelle meg alt om det," sa Emma.

Sam gliste, og familien la inn bestillingen.

Uken etter vant Sams lag! Han gledet seg sånn til å fortelle det til Emma. Men Emma var ikke på restauranten.

Hun var heller ikke der uken etter. Sam savnet henne.

Noen uker senere kom Sams familie til restauranten igjen. Sam så Emma gjøre rent på bordene. Han skyndte seg bort for å si hei.

"Du er tilbake!" sa Sam. "Vi har savnet deg."

"Vi er så glade for å se deg igjen," sa mamma.

Sam ønsket å trøste Emma. Hva kunne han gjøre?

"Tusen takk." Emma smilte litt. Men øynene hennes så veldig triste ut.

"Går det bra med deg?" spurte Sam.

"Nei. Mannen min døde. Det er derfor jeg ikke har vært her."

Mamma ga Emma en klem. Å se Emma trist gjorde Sam også trist.

Da maten var klar, hjalp Sam til med å bære brettet bort til bordet. Han kunne ikke la være å tenke på hvor trist Emma så ut. Han satte seg ned, men hadde ikke lyst til å spise noe. Han ønsket å hjelpe henne slik at hun kunne føle seg bedre. Men hva kunne han gjøre?

Så husket Sam noe. Biskopen hadde gitt små kort til alle familiene i kirken. Kortene viste til hvilke tider folk kunne se generalkonferansen på TV eller høre den på radio. Biskopen sa at konferansen var en vidunderlig tid for å føle fred.

"Mamma, kan vi gi Emma et kort til generalkonferansen?" spurte Sam. Hvis Emma så på konferansen, ville kanskje det hjelpe henne å føle seg litt bedre.

"Det er en god idé." Mamma stakk hånden i vesken og fant frem et kort. "Her. Du kan gi henne dette," sa hun.

Sam tok kortet fra mamma. Han gikk til disken og spurte om han kunne få snakke med Emma.

"Beklager, men hun har det travelt akkurat nå," sa mannen.

"Det er greit," sa Sam. "Kan du gi henne dette? Det er en invitasjon til å se på en spesiell konferanse for kirken min." Sam ga mannen kortet. "Du kan også se på, hvis du vil!"

Mannen smilte. "Takk! Jeg skal sørge for at hun får dette."

Da Sam gikk tilbake til bordet deres, følte han seg varm innvendig.

"Hvordan gikk det?" spurte mamma.

"Emma var opptatt, så jeg ga kortet til en annen som skulle gi det til henne," sa Sam. "Nå er det to som får se kortet! Kanskje de begge vil se konferansen og føle fred." ●

Denne historien fant sted i Guam.

ILLUSTRASJONER: CHRISTINE M. SCHNEIDER